

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 12CoP/115/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3124206228
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3124206228.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členov senátu – sudcov Mgr. Silvie Tisovej a Mgr. Petra Straku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: A. B., nar. XX.XX.XXXX a A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov – matky: C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX E. A. XXXX, zastúpená splnomocnenou zástupkyňou: JUDr. Soňa Suchánová, advokátka so sídlom Nám. Sv. Anny 7269/20B, 911 01 Trenčín a otca: F. G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXX/XX, XXX XX I., zastúpený splnomocneným zástupcom: JUDr. Martin Bartko, advokát so sídlom Piaristická 6667, 911 01 Trenčín a JUDr. Silvia Bartková, advokátka so sídlom Piaristická 6667, 911 01 Trenčín, za účasti prokurátora Krajskej prokuratúry, Trenčín, so sídlom Legionárska 7158/5, 912 50 Trenčín, o zmenu úpravy styku otca s maloletými deťmi, v štádiu konania o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní matky a otca proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín č. k. 32P/62/2024-68 zo dňa 12. júna 2024, takto

rozhodol:

uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trenčín ako súd prvej inštancie (ďalej aj ako „okresný súd“) uznesením č. k. 32P/62/2024-68 zo dňa 12.06.2024 rozhodol takto:

Nariaďuje sa nasledovné neodkladné opatrenie:

I. Obmedzuje sa styk otca s maloletými deťmi A. a A. tak, že otec detí je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý týždeň v stredu od 16.00 hod. do 18.00 hod. Otec si maloleté deti prevezme od matky a odovzdá matke v mieste bydliska matky. Matka je povinná deti na styk s otcom riadne pripraviť a styk otcovi umožniť.

II. Rodičom maloletých detí C. D. a F. G. B. a maloletým deťom A. a A. sa ukladá výchovné opatrenie, a to povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu, ktoré sa bude realizovať v Centre pre deti a rodiny I. - H., J. E. XX, I. v trvaní 6 mesiacov od vykonateľnosti tohto rozhodnutia. Centrum pre deti a rodiny I. - H. je povinné zaslať súdu záverečnú správu o priebehu výchovného opatrenia v lehote desiatich dní od jeho ukončenia.

III. Návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietajú.

IV. Toto neodkladné opatrenie v časti obmedzenia styku otca s maloletými deťmi bude trvať najdlhšie do právoplatného skončenia konania o zmenu úpravy styku otca s maloletými deťmi vedenom na Okresnom súde Trenčín pod spisovou značkou 32P/62/2024.

V. Neodkladné opatrenie v časti uloženia výchovného opatrenia zanikne najneskôr uplynutím času, na ktorý bolo nariadené.

1.1 Rozhodnutie odôvodnil tým, že matka sa návrhom doručeným súdu dňa 14.05.2024 domáhala zmeny úpravy styku otca s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou A. a maloletou A. v párnom týždni v stredu od 16.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že otec si maloleté deti prevezme v bydlisku matky, kde ich po ukončení styku aj odovzdá a matka je povinná maloleté deti na styk s otcom riadne pripraviť a v stanovenom čase a mieste otcovi styk s maloletými deťmi umožniť.

Tým sa mení rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 35P/145/2021-77 zo dňa 21.03.2022 ktorým bola schválená rodičovská dohoda v zmysle ktorej je otec oprávnený stretávať sa s maloletou A. a maloletou A. každý páry vikend od piatku od 14.00 hod. do pondelka do 8.00 hod. a každý kalendárny týždeň od stredy od 14.00 hod. do štvrtka do 08.00 hod.

1.2 Súčasťou návrhu matky bol aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa otcovi detí dočasne zakazuje styk s maloletými deťmi s tým, že toto uznesenie bude platiť najdlhšie do rozhodnutia vo veci samej. Návrh odôvodnila tým, že otec sa k deťom správa nevhodne, kričí na ne, je vulgárny k nim, pred deťmi sa opakovane o matke aj o deťoch samotných vyjadruje negatívne, deťom udeľuje viaceré tresty fyzické aj iné, použil neprimerané tresty. Deti sa opakovane sťažujú na správanie otca, boja sa ho, maloletá A. máva časté bolesti brucha, obe deti navštevovali školského psychológa a maloletá A. aktuálne navštevuje psychológa G. H.. Nariadenie neodkladného opatrenia považovala za potrebné pre aktuálne psychické aj fyzické zdravie s poukazom na listy detí tvoriace prílohu k návrhu. Ďalej poukázala na trestné konanie prebiehajúce ohľadne otca na OR PZ Trenčín na základe podnetu ÚPSVaR Trenčín.

1.3 V danej veci mal súd za to, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by zakázal styk otca s maloletými deťmi, nie je dôvodný nakoľko na jeho nariadenie aktuálne nie sú splnené podmienky a takýto návrh aktuálne ani nie je v záujme maloletých detí. V prvom rade poukázal na ust. § 25 ods. 3 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákona o rodine“) v zmysle ktorého zákaz styku otca s maloletým dieťaťom pripadá do úvahy až vtedy, ak nemožno zabezpečiť záujem maloletého dieťaťa menej prísny zásahom do práva styku rodiča a dieťaťa, a to jeho obmedzením, ktoré môže mať rôznu podobu. Pokiaľ sa matka obáva ponechať maloleté deti s otcom osamote, potom pripadá do úvahy forma obmedzenia ich styku napr. za prítomnosti inej osoby. V tejto súvislosti súd poukázal na návrh matky vo veci samej, kde navrhuje styk upraviť na každý páry týždeň v stredu od 16.00 hod. do 18.00 hod., pričom prítomnosť seba ako matky alebo inej osoby nepožaduje. Zároveň deti potvrdili dobrý vzťah s partnerkou otca, ktorá býva s otcom v spoločnej domácnosti a bola prítomná styku doposiaľ. V danej veci okrem toho zatiaľ len prebieha dokazovanie v rámci trestného konania vedeného voči otcovi, teda hoci matka uvádza, že sa otec dopustil nevhodného správania k deťom, uvedené nie je doposiaľ preukázané, prebieha vyšetrovanie a zo strany orgánu činného v trestnom konaní bude ešte len rozhodnuté. Vychádzajúc z tvrdení matky v návrhu, z obsahu listov maloletých, zo správy kolízneho opatrovníka a zo stanoviska polície vyhodnotil potencionálne ohrozenie práv maloletých detí spočívajúce v ich zdravom psychickom a fyzickom vývoji. Z vyjadrení detí vyplývalo, že sa v prítomnosti otca cítia zle, pociťujú psychický tlak a nechcú sa s ním stretávať. Taktiež zo stanoviska OO PZ v Trenčíne vyplýva opis konkrétnych situácií, kedy sa mal otec dopustiť nevhodného správania, ktoré je predmetom vyšetrovania. Zároveň je dôvodné z obsahu listinných dôkazov v spise vyvodit', že deti boli opakovane svedkami nevhodného správania a reakcií otca, pričom ochranu maloletým deťom je potrebné poskytnúť aj vtedy, ak ide o správanie rodiča, ktorého sú maloleté deti len svedkami a ktoré ich môže negatívne ovplyvniť. Za týchto okolností súd dospel k záveru, že hoci návrh matky na úplný zákaz styku otca s maloletými deťmi nie je dôvodný a tento zamietol, je v danej veci nevyhnutné obmedziť styk otca s deťmi za účelom ochrany maloletých detí, ako aj vykonania ďalšieho dokazovania vo veci samej o zmenu styku otca s maloletými deťmi, najmä dôkladného preskúmania výchovného prístupu otca k deťom. Takéto neodkladné opatrenie nariadil aj bez návrhu v súlade s § 360 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“. V rozhodovanom prípade nejde o žiadny z predpokladov upravených v ust. § 365, § 366 a § 367 CMP. Bolo preto potrebné vychádzať z ust. § 2 ods. 1 CMP a § 325 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“ odvolávajúc sa na čl. 4 CSP a čl. 4 CMP s tým, že súd pri poskytovaní ochrany neodkladným opatrením, preto použije výrok, ktorý svojou povahou najviac zodpovedá osvedčenému právu bez ohľadu na to, či tento výrok má normatívny základ v § 325 ods. 2 CSP. Súd rozsah styku otca s maloletými deťmi dočasne obmedzil v tom smere ako vyplýva z odporúčania kolízneho opatrovníka, vyjadrenia detí, pričom uvedený rozsah styku zodpovedá aj rozsahu styku otca s deťmi, o akom matka navrhuje rozhodnúť vo veci samej. Pri rozhodovaní prihliadol aj na názor detí, ktorý vyhodnotil v súvislosti so všetkými ostatnými relevantnými skutočnosťami. Toto neodkladné opatrenie v časti obmedzenia úpravy styku otca s maloletými deťmi bude trvať dočasne, a to najdlhšie do právoplatného skončenia konania o zmenu úpravy styku otca s maloletými deťmi sp. zn. 32P/62/2024.

1.4 Otec detí v rámci vyjadrenia k návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 31.05.2024 podal aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadal uložiť rodičom maloletých detí výchovné opatrenie, a to povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu zameranému na zlepšenie komunikácie, na rešpektovanie úlohy druhého rodiča v živote maloletých detí a na dodržiavanie úcty a rešpektu voči druhému rodičovi s tým, že rodičia sú povinní zúčastniť sa tohto psychologického poradenstva v Centre pre deti a rodiny (ďalej len „CDR“) I. - H. a to po nevyhnutnú dobu.

Podľa súdu taktiež kolízny opatrovník s prihliadnutím na názor maloletých detí odporučil vo svojej správe uloženie výchovného opatrenia rodičom a maloletým deťom, a to povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu realizovanému v CDR I. - H., zameranému na používanie vhodných výchovných postupov zo strany otca, ktorými by sa eliminovali stresové situácie, ktoré maloleté deti v rámci styku s otcom v jeho prítomnosti popisujú. V danom prípade otec osvedčil existenciu právneho vzťahu účastníkov, ako aj skutočnosť, že si právne vzťahy účastníkov vyžadujú bezodkladnú dočasnú úpravu pomerov okamžitým nariadením výchovného opatrenia. Súd mal za osvedčené, že maloleté deti počas času stráveného u otca prežívajú negatívne emócie, ktoré sú vyvolané správaním otca. V danej veci bolo potrebné identifikovať presné dôvody negatívneho prežívania u maloletých detí vo vzťahu k správaniu otca a k jeho výchovným metódam a následne pracovať na ich odstránení. Nakoľko nie je v záujme zdravého vývoja maloletých detí, aby prežívali negatívne chvíle počas času stráveného so svojim rodičom, súd považoval za potrebné bezodkladne upraviť pomery vydaním výchovného opatrenia v podobe odborného psychologického poradenstva, ktorým by sa zabezpečila práca s rodičmi, ale aj s maloletými deťmi. Na základe uvedeného nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil rodičom a maloletým deťom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu, ktoré sa bude realizovať v CDR I. - H. po dobu 6 mesiacov od vykonateľnosti tohto uznesenia a zároveň uložil CDR I. - H. povinnosť zaslať súdu záverečnú správu z priebehu výchovného opatrenia v lehote 10 dní od jeho ukončenia s tým, že toto neodkladné opatrenie v časti uloženia výchovného opatrenia bude trvať maximálne 6 mesiacov a že uplynutím tohto času neodkladné opatrenie zanikne (§ 330 ods. 1 CSP).

2. Proti uzneseniu okresného súdu podala odvolanie zo dňa 21.06.2024 matka prostredníctvom splnomocneného zástupcu, ktorá žiadala, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu zmenil tak, že otcovi detí sa dočasne zakazuje styk s maloletými deťmi s tým, že toto uznesenie bude platiť najdlhšie do rozhodnutia vo veci vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 32P/62/2024 a uznesenie Okresného súdu Trenčín č. k. 32P/62/2024-68 zo dňa 12.06.2024 zrušuje.

2.1 Matka poukázala na neprimerané poukázanie súdu na to, čo ona navrhuje ako výrok rozsudku v merite veci lebo ho nenavrchovala ako aktuálny návrh pre účely neodkladného opatrenia. Predpokladala, že otec bude v súdnom mimosporovom konaní edukovaný napr. cestou vyhľadania potrebnej odbornej psychologickkej pomoci a dávala šancu jeho náprave vo vzťahu k deťom a zmene jeho prístupu k obojm maloletým deťom do budúcnosti. Čo sa týka poukazovania súdu na to, že jej návrh vo veci samej neobsahuje prítomnosť jej ako matky alebo inej osoby pri styku uviedla, že prítomnosť pri styku by bola pre deti aj matku kontraproduktívna (aj sama v minulosti čelila negatívnemu a hrubému správaniu zo strany otca ako jej bývalého partnera, z ktorého opakovania má sama obavy). Ďalej súd podľa nej pri rozhodovaní nemohol prihliadať na podrobnosti ohľadom incidentu zo základnej školy zo dňa 06.06.2024, ale hlavne na informácie o trvalom odstávaní partnerky od otca detí začiatkom júna 2024 pre výbušnú povahu otca, ktorá túto už nezvládala nakoľko jej podanie zo dňa 14.06.2024 bolo zaslané súdu v deň doručenia napadnutého uznesenia. Následne matka opisovala správanie otca dňa 19.06.2024, kedy navštívil OO PZ Trenčín bez akejkoľvek predchádzajúcej komunikácie s ňou a následne sa dostavil do jej bydliska, kde sa rozprával najskôr s ňou a potom s oboma deťmi cez bránku, ktoré mu samé uviedli, že s ním ísť nechcú a nepôjdu, na čo otec naliehal na vykonateľnosti a rešpektovaní neodkladného opatrenia, po určitom čase sa vyjadril tak, že pôjdu, keď samé budú chcieť. Matke sa javí aktuálne pre účely neodkladného opatrenia nutné vytvoriť obojm maloletým deťom časový a osobný priestor, aby im bola poskytnutá odborná potrebná pomoc individuálne formou detského psychológa, ktorého už navštevujú, ktorý pozná problematiku v rodine a ktorý pracuje s oboma maloletými deťmi. Otec by mal tiež začať pracovať na zvládaní situácií a ovládaní svojich negatívnych reakcií po svojej individuálnej rovine. Nariadený styk každú stredu formou napadnutého neodkladného opatrenia nie je žiaduci v tom smere, že jeho vynucovanie formou, akú zaujal otec návštevou polície, môže u detí vyvolať len znásobenie strachu a ďalších neželaných psychických, fyzických prejavov, ktoré môžu najmä u mladšej z dcér viesť k ďalším zažívacím problémom a u staršej dcéry k suicidálnym prejavom správania.

2.2 Ďalej matka poukázala na nedôvodnosť vydaného výchovného opatrenia pre oboch rodičov a obe maloleté deti formou CDR I. – H. majú za to, že edukácia je v danom smere nutná a potrebná len pre otca detí, ktorá by mala byť zameraná na ovládanie jeho negatívnych prejavov v správaní voči deťom a okoliu, výbušnosť neprimeraných reakcií slovne a fyzicky a predmetné môže absolvovať otec vo vlastnom záujme aj individuálne. Podľa nej nie je nutné a potrebné, aby s ňou pracoval psychológ a nie najmä s deťmi, u ktorých by sa aktuálne jednalo o duplicitnú prácu psychológa, nakoľko obe deti už navštevujú dlhodobejšie preukázateľne na pravidelnej báze detského psychológa. Iný prístup,

iný postup a odporúčania dvoch rôznych psychológov by pre deti mohli pôsobiť kontraproduktívne, zmätočne, nakoľko by sa totožnej veci venovali dvaja rôzni odborníci z rovnakého odboru.

3. Uznesenie okresného súdu napadol odvolaním zo dňa 26.06.2024 aj otec prostredníctvom splnomocneného zástupcu do výrokov I. a IV., ktoré navrhol zrušiť. V prípade, že by odvolací súd považoval za nevyhnutné obmedziť styk otca s maloletými deťmi neodkladným opatrením navrhol eventuálne uznesenie zmeniť nasledovne: Obmedzuje sa styk otca s maloletými deťmi tak, že otec detí je oprávnený stretávať sa s maloletými deťmi každý týždeň v pondelok od 16.00 hod. do 18.00 hod., v stredu od 16.00 hod. do 18.00 hod., v piatok od 16.00 hod. do 18.00 hod. Otec si maloleté deti prevezme v Centre pre deti a rodiny I. – H., J. E. XX, I. a po ukončení styku ich odovzdá v Centre pre deti a rodiny I. – H., J. E. XX, I. s tým, že matka je povinná deti na styk s otcom riadne pripraviť a styk otcovi umožniť. Toto neodkladné opatrenie v časti obmedzenia styku otca s maloletými deťmi bude trvať najdlhšie do právoplatného skončenia konania o zmenu úpravy styku otca s maloletými deťmi, vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 32P/62/2024.

3.1 Otec za zásadné pochybenie súdu považoval tvrdenie o tom, že prebieha trestné konanie voči nemu. Toto nie je pravdivé, nesprávne a nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. V danej vyšetrovacej veci bolo začaté len trestné stíhanie vo veci, jemu ako otcovi nebolo vznesené obvinenie a teda, že by bol v procesnom postavení obvineného.

3.2 Ďalej uviedol, že celý prípad vníma ako jeden skutočne nechutný komplot zo strany matky, ktorej správaním sú priamo ovplyvnené ich maloleté deti. Na celej veci je priam zarážajúci postup kolízneho opatrovníka, ktorý dňa 20.12.2023 obdržal anonymný podnet, ktorý mal poukazovať na údajne neprímerané správanie jeho ako otca k maloletým deťom a kolízny opatrovník, ktorý má hájiť najlepší záujem detí, podal podnet na OR PZ Trenčín až v marci 2024. Ak by bola vec taká vážna, on by bol už dávno stíhaný (pravdepodobne aj väzobne) a maloleté deti by sa s ním až dokonca mája riadne nestýkali, ani by s ním dobrovoľne nestrávil dovolenku v Prahe (bez jeho priateľky a jej detí). Považoval za absolútnu lož pokiaľ kolízny opatrovník vo svojej správe uvádza, že po podaní anonymu „boli uskutočnené viaceré šetrenia v domácnosti matky aj u otca maloletých detí“. V jeho domácnosti šetrenie nebolo vykonané a už vôbec nie viaceré. Navrhol preto, aby si odvolací súd vyžiadal od kolízneho opatrovníka správy o šetreniach v jeho domácnosti od prijatia anonymného podnetu od 20.12.2023.

3.3 Podľa názoru otca súd nemal osvedčenú dôvodnosť ani ako na nariadenie zákazu styku jeho ako otca s maloletými deťmi, tak ani na nariadenie obmedzenia styku. Matka síce opísala skutočnosti, ktoré by mohli odôvodňovať zásah súdu do pomerov ich rodičov a ich maloletých detí, avšak tieto tvrdenia dostatočne hodnoverne neosvedčila. Z predložených listín nebolo osvedčené správanie sa otca, ktoré by odôvodňovalo nalievajúcu potrebu zákazu styku alebo obmedzenia styku a tým zmenu doterajšej súdom schválenej úpravy styku otca s maloletými deťmi. Zakázať rodičovi stretávať sa s jeho dieťaťom alebo obmedziť jeho stretávanie na dve hodiny týždenne je takým silným zásahom súdu do rodičovských práv, ktorý musí byť riadne odôvodnený a nevyhnutnosť tohto zásahu zo strany súdu musí byť riadne preukázaná dokazovaním na pojednávaní, čo nie je možné dosiahnuť v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Otec mal za to, že v prejednávanej veci nie sú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia ani v zmysle návrhu matky, ani v zmysle iniciatívy súdu, pretože nebola preukázaná potreba bezodkladnej úpravy pomerov a možné ohrozenie maloletých detí. Uviedol, že čestne vyhlasuje, že žiadne fyzické a ani iné neprímerané tresty voči svojim deťom ani voči žiadnej osobe nepoužíva a voči krivým obvineniam sa samozrejme, dostupnými legitímnymi prostriedkami bude brániť. Podľa otca matka dlhodobo nerešpektuje jeho výchovnú úlohu otca v živote detí a všemožne sa snaží o to, aby ho zo života maloletých detí vymazala nakoľko má za to, že ich maloleté deti patria do jej novej rodiny. Ako otec si už dávnejšie všimol tieto nezrelé a nevhodné výchovné postoje matky, ako aj komunikáciu, ktorá je veľmi sťažená. Deti nemajú žiadny problém s ním ako otcom, problém s ním ako otcom má matka. Maloleté deti sú však bohužiaľ manipulované matkou a priamo pod jej vplyvom, pričom aby bola matka spokojná a nehnevila sa na nich, sú ochotné potvrdiť, čo si matka želá. Podľa otca kolízny opatrovník nemá psychologické vzdelanie k tomu, aby vedel rozlíšiť prípad, kedy sa jedná o samostatný názor maloletého dieťaťa a o prípad, kedy ide o deti zmanipulované k výpovedi inou osobou. Podľa správy kolízneho opatrovníka zo dňa 30.05.2024 boli maloleté deti v rámci trestného konania dňa 05.05.2024 vypočuté za účasti znalkyne z oblasti psychológie. Otec preto navrhol, aby si odvolací súd vyžiadal predmetný znalecký posudok, nakoľko on nemá právo nahliadať do vyšetrovacieho spisu a vyhotoviť si z neho kópie. K neformálnemu pohovoru maloletých detí u kolízneho opatrovníka na úrade dňa 23.05.2024 uviedol, že tento ani len nepostrehol ako si vzájomne odporujú výpovede maloletých detí, pričom vždy trávia čas s ním spolu. Pokiaľ pracovníčka ÚPSVaR Trenčín dokáže tvrdiť, že deti sú vystavené neprímeraným situáciám zo strany otca, nemá to žiadnym spôsobom

osvedčené, pričom nie je možné, aby len jednostranne vychádzala z toho, čo deti na želanie matky uviedli. Ďalej v súdnom spise sa nenachádza žiadna správa od psychológov, a teda nie je ani len v rovine osvedčenia, z akých dôvodov maloleté deti navštevujú psychológov. Otec opakovane uviedol, že maloletá A. má bližšie nešpecifikované bolesti brucha od obdobia jej 4 až 5 rokov, ktoré nastávali po stresových situáciách zo strany matky. Bol to práve on, ktorý riešil jej návštevy lekárov a diagnostiku uvedeného zdravotného problému, z ktorej vyplýva, že tento problém nemá žiadny súvis s pobytom u neho, ako sa to snaží predostrieť matka. Bolesti maloletej sa prevažne odohrávajú v domácnosti matky. Uviedol tiež, že navštívil psychológa maloletej A. G. H. dňa 29.05.2024, ktorý nepotvrdil, že bolesti brucha maloletej mali súvis s ním, resp. že by to bolo v príčinnej súvislosti s ním a zároveň mu uviedol, že proti nemu nič nepísal. K listom, ktoré matka deťom nadiktovala a deti ich napísali v jej domácnosti, podľa vyjadrenia detí, aj bez oboznámenia sa s nimi, otec uviedol, že tieto nie je možné prevziať ako skutočnú, slobodnú a ničím neovplyvnenú vôľu detí a nimi prejavovaný názor, a to vzhľadom na dlhodobú manipuláciu matky s dcérami. On takéto výchovné metódy, kedy matka diktuje deťom listy na súd, považuje priam za absurdné, v priamom rozpore s najlepším záujmom ich maloletých detí.

3.4 Na záver odvolania otec uviedol, že matka odmieta rešpektovať aj to minimum času, ktoré mu bolo „dopriate“ neodkladným opatrením, a to napriek jeho vykonateľnosti. Matka mu ani v jednu stredu styk s dcérami neumožnila, dokonca v stredu dňa 26.06.2024 sa ani v mieste bydliska nenachádzala a uviedla, že má s dcérami iný program. Takéto správanie matky je podľa neho neprípustné a navrhuje v prípade, ak odvolací súd bude toho názoru, že je potrebné jeho styk s maloletými deťmi obmedziť, aby si maloleté dcéry preberal z CDR H., kde sa bude realizovať výchovné opatrenie, nakoľko zo správania matky je zrejme, že táto maloleté dcéry na styk s otcom žiadnym spôsobom neprípraví.

3.5 Súčasťou odvolania otca podaného prostredníctvom splnomocneného zástupcu bolo aj jeho samostatné vyjadrenie z 26.06.2024.

4. Kolízny opatrovník detí vo vyjadrení zo dňa 10.07.2024 k odvolaniu rodičov v prvom rade uviedol, že vo veci nariadeného výchovného opatrenia CDR I. - H. sa dňa 01.07.2024 zrealizovala prípadová konferencia za účasti psychológa a sociálneho pracovníka CDR, pracovníčkou ÚPSVaR a rodičov detí. K odvolaniu matky, ktoré sa opiera o duplicitu psychológov v práci s deťmi uviedol, že práca psychológa v individuálnej rovine prípadne terapii je iný druh práce s deťmi ako práca s celou rodinou, kde je možné pozorovať a popísať vzájomné interakcie jednotlivých členov rodiny, najmä otca s maloletými deťmi. Taktiež je dôležité pracovať na zlepšení komunikácie medzi rodičmi navzájom, ako aj medzi deťmi a rodičmi. To však nie je možné vykonať na základe individuálnych konzultácií detí u ich aktuálnych psychológov, ktorí nepracujú s celou rodinou. Návrh otca v odvolaní, v ktorom navrhuje zmenu neodkladného opatrenia, t.j. obmedzenia styku otca s maloletými deťmi z každej kalendárnej stredy v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod. na každý pondelok, stredu a piatok v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod. a čas stretávania sa s deťmi navrhuje v priestoroch CDR kolízny opatrovník odporúča zamietnuť z dôvodu, že súd nariadil do CDR výchovné opatrenie a nie ako miesto odovzdávania či vytvorenia priestoru na akýsi „asistovaný styk“, na ktorý nemá CDR program a výchovné opatrenie na toto nie je určené. V rámci záveru vyjadrenia potom uviedol, že vzhľadom na názor detí za súčasného stavu nie je v záujme maloletých detí, aby sa stretávali s otcom podľa jeho návrhu v odvolaní a tak isto, aby deti nepodstúpili sedenia s odborným tímom CDR v rámci nariadeného výchovného opatrenia z dôvodu duplicity psychológov. Podľa čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, zabezpečujú dieťaťu, ktoré je schopné, formulovať svoje vlastné názory, právo tieto názory slobodne vyjadrovať vo všetkých záležitostiach, ktoré sa ho dotýkajú, pričom sa názoru dieťaťa musí venovať patričná pozornosť zodpovedajúca jeho veku a úrovni. Kolízny opatrovník preto odporučil odvolaciemu súdu odvolanie matky ako aj odvolanie otca zamietnuť a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť.

5. Matka detí prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 12.07.2024 žiadala odvolanie otca v celom rozsahu zamietnuť. Postup navrhovaný otcom by podľa nej zaťažil obe deti v takom rozsahu vzhľadom na ich aktuálny postoj a najmä psychický stav, že by mohol vyvolať nežiadany efekt – úplnú blokáciu proti osobe otca, čo nie je želaním žiadnej zo zúčastnených strán tohto konania. Počas letných prázdnin majú deti naplánované rôzne prázdninové aktivity, počas školského roka majú poobednú krúžkovú činnosť, ktoré samozrejme nemajú prednosť pred kontaktom s otcom, ale sú súčasťou želaných a vopred naplánovaných aktivít detí, ktoré by navrhovaným stykom otca boli znemožnené. Podľa matky aj v odvolaní uviedla, že deti potrebujú čas na to spracovať negatívne zážitky. Taktiež je nápomocná odborná pomoc detského psychológa, ktorý s deťmi už pracuje a tlačenie detí do styku, ktorý aktuálne odmietajú úplne vo frekvencii trikrát týždenne ako navrhuje otec, by bolo

nesprávnym rozhodnutím, ktoré by bolo v rozpore s aktuálnymi záujmami oboch detí. Ďalej uviedla, že otec opomenul v odvolaní uviesť tú skutočnosť, že po nariadení neodkladného opatrenia s maloletou A. aj telefonoval dňa 23.06.2024, ako aj dňa 25.06.2024 a bol dvakrát osobne na dvore jej rodinného domu, v stredu prvýkrát cca 40 minút a dvakrát cca 50 minút bol spolu s oboma dcérami, ktoré mu uviedli, že s ním aktuálne ísť nechcú preč z domu a nepôjdu. Maloletá A. otcovi napísala aj SMS správu z mobilného telefónu dňa 25.06.2024 v znení: „Tati, že ja zajtra nechcem ísť na zmrzlinu, prepáč prosím, nevolaj políciu, len ja sa bojím to, čo sa stalo vtedy dávnejšie, mám z toho stres, keď budeme so A. chcieť, tak Ti dáme vedieť“. Otec sám vo svojej správe matke zo dňa 12.06.2024 uviedol: „Ďakujem za správu. Samozrejme nebudem tlačiť. Keď Ťa môžem poprosiť a bude nejaký deň možný, keď aj na chvíľku pri Tvojom dome alebo hocikde a hocikedy by sa to dalo, daj mi vedieť. To už nechám na Teba. Ten prvotný šok pominul a začínam si uvedomovať, čo som robil zlé. Chcem na sebe pracovať, aby raz som bol zase normálny otec a bol tu pre nich. To chce čas“. Ona teda presne v zmysle vyššie uvedeného návrhu otca umožnila styk s ním na dvore svojho rodinného domu po dve stredy. Podľa matky otec smerom k nej prezentuje písomne aj verbálne svoj názor, že nebude tlačiť na obe deti a následne podá odvolanie, v ktorom sa domáha styku trikrát týždenne s miestom odovzdávania v CDR I. – H.. Matke preto nie je zrejmé, z akého dôvodu otec iné hovorí smerom k nej a deťom a inak koná v rámci podaného odvolania. Ďalej uviedla, že pokiaľ otec navštívil osobne po vydaní neodkladného opatrenia detského psychológa G. H. dňa 29.05.2024, tak opomenul uviesť, že tam doviedol aj obe deti proti ich vôli, ktoré plakali, báli sa a tiež to, že G. H. otcovi uviedol, prečo s deťmi pracuje, uviedol otcovi priamo, že sa ho deti boja a aktuálne sa s ním nechcú stretávať. Tieto informácie interpretoval psychológ matke pri nasledujúcej návšteve, ktorú mali v rámci terapií s deťmi naplánovanú. S konštatovaním otca, že stres je faktor, ktorý spúšťa alebo zhoršuje bolesti brucha u maloletej A. možno podľa matky súhlasiť. V súčasnej dobe je pre ňu stres spojený so stykom s otcom, resp. vynucovanie si styku zo strany otca a sprievodne neželaný jav napr. návšteva otca u psychológa maloletej dňa 29.05.2024 a pod. Maloletá A. odmieta aktuálne akokoľvek komunikovať s otcom na rozdiel od sestry A., ktorá otcovi aj sama napísala aj s ním telefonovala. Ďalej matka uviedla, že ak otec predkladá súdu ako dôkaz zostrihané video s hudbou ohľadom výletu do Prahy, tak treba uviesť, že ani jedna z dcér na výlet ísť nechceli, avšak báli sa odporovať otcovi. Po návrate z tohto výletu v rámci prvej stredy, kedy bola s otcom maloletá A. na dvore rodinného domu matky, v jej prítomnosti sa odvážila uviesť otcovi, že bol zlý. Do vydania neodkladného opatrenia obe deti neprejavovali svoje názory pred otcom, nespokojnosť pred otcom, nakoľko sa báli tak konať. Mali obavu z následnej negatívnej reakcie otca. Deti boli dlhodobo nastavené tak, že čas u otca musia vydržať a nemôžu prejavovať svoju nespokojnosť a názor. Uviedla tiež, že kresba, ktorú otec pripojil k odvolaniu, nie je kresbou od jeho dcér pretože deti otca nikdy neoslovovali „ocko“. Ostatné listinné dôkazy, t.j. list maloletej A. otcovi je školská práca. Okrem toho listinné dôkazy pripojené k odvolaniu otca neodzrkadľujú súčasnú situáciu a problém v rodine, nakoľko nie sú aktuálne, ale sú staršieho dáta. Podľa matky otec v odvolaní nepoprel fakt, že sa z jeho domácnosti odsťahovala pani F. K. L. aj so svojimi deťmi.

6. Otec detí prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 16.07.2024 uviedol, že s odvolaním matky rezolútne nesúhlasí a tvrdenia v ňom uvedené považuje za hrubo nepravdivé, účelovo vymyslené lži, ktoré sú veľmi urážlivé a dehonestujúce jeho osobu ako otca. Navyše sa jedná len o ničím ani len neosvedčené tvrdenia matky. Zároveň považuje postup matky za úplne iracionálny, keď táto navrhuje, aby mu bol neodkladným opatrením súdu, kedy súd nemá priestor na výkon rozsiahlejšieho dokazovania úplne zakázaný styk s deťmi a po vykonanom dokazovaní vo veci samej navrhuje jeho styk otca s deťmi obmedziť. Z uvedeného je úplne zrejmé, že matka si je vedomá svojho konania, kedy ho ako otca krivo obvinila (otec podotkol, že mu doteraz nebolo vznesené žiadne obvinenie zo strany orgánov činných v trestnom konaní a vo veci nevystupuje v procesnej pozícii obvineného), jej cieľom je však pretrhnúť akékoľvek citové väzby medzi ním a deťmi a keď vyjde najavo, že otec sa žiadneho negatívneho a už vôbec nie trestnoprávneho konania voči deťom nedopustil, bude žiadať o obnovenie jeho vzťahu s deťmi postupne. Ide o matkin cieľ, ktorý tvrdo sleduje, pretože napriek záväznému vykonateľnému uzneseniu súdu prvej inštancie matka mu ani raz styk s maloletými dcérami v stredu neumožnila, dokonca sa v dvoch prípadoch ani len nenachádzala v mieste bydliska, kde mu má deti na styk odovzdať. Otec je presvedčený o tom, že takéto konanie matky nemôže požívať právnu ochranu, a preto požiadal o súčinnosť orgány činné v trestnom konaní, kolízneho opatrovníka a podal návrh na výkon rozhodnutia. Je presvedčený o tom, že súd nemal ani len podklady k tomu, aby jeho styk s deťmi obmedzil a v tomto smere sa preto plne pridriava ním podaného odvolania a argumentov v nich uvedených. Ďalej uviedol, že sa opakovane ohradzuje voči tvrdeniam matky o jeho údajne hrubom, negatívnom, agresívnom a manipulatívnom správaní. Matka uvádza, že vraj ona sama

v minulosti čelila takémuto správaniu, čo on zásadne popiera. Táto len paušálne súdu uvádza takéto nekonkrétne, neurčité a nepravdivé tvrdenia, ktoré nedokáže ničím ani len osvedčiť. Tiež jej domnienky o údajnom rozchode s jeho partnerkou sú absolútne nepravdivé. Je stále v partnerskom zväzku s F. K. L.. Pokiaľ matka v odvolaní uvádza, že deti s ním údajne nechcú byť v stredu počas dvoch hodín, ktoré mu vyhradil súd, lebo sa ho údajne boja a majú na to svoje dôvody, tak pravda je taká, že matka nerešpektuje vykonateľné súdne rozhodnutie a snaží sa, aby sa v mieste svojho bydliska v čase, kedy si má maloleté deti na styk prevziať, ani sa len nenachádzala. Podľa otca, ak by sa ho jeho dcéry tak strašne báli, tak by neboli s ním až dokonca mája 2024 a dokonca s ním dobrovoľne nestrávil dovolenku v Prahe. Maloleté dcéry sa ho teraz „akože“ boja na povel matky, prestali mu brať telefón, matka s nimi odišla na dovolenku do zahraničia, o čom ho vôbec neinformovala. Podľa jeho presvedčenia sa deti boja matky, a preto tvrdia to, čo im matka nakázala. Ďalej uviedol, že sa k dcéram nespráva a ani nesprával hrubým nevhodným spôsobom ako to matka tvrdí. Tvrdenia o prílišnom tlačení na obe deti, o vynucovaní si styku, odpore až blokácii a pod. sú tak nemiestne tvrdenia, že on bude vo veci samej navrhovať kompletne znalecké dokazovanie vrátane psychiatrického znaleckého vyšetrenia matky. Týmto otec dáva podnet kolíznemu opatrovníkovi na preverenie si vhodnosti alebo nevhodnosti výchovného prostredia matky, ktorá ako sa už v priebehu tohto konania vyjadril, ich deti bije, častokrát chodili ku nemu dcéry doškriabané od matky, deti sa jej boja, a preto očakáva, že aj tieto jeho vážne pochybnosti kolízny opatrovník včas a dôsledne prešetrí, čo sa doteraz nestalo. Aj tvrdenia matky o tom, že nie je nutné a potrebné, aby s ňou pracoval psychológ v CDR a nie najmä deti, nakoľko tieto už navštevujú dlhodobejšie preukázateľne na pravidelnej báze detského psychológa G. H. v I., je podľa otca príkladom účelového podávania nepravdivých informácií zo strany matky. G. H. totiž navštevuje len maloletá A. a okrem toho ho za obdobie 16 mesiacov navštívila len štyrikrát. Zo samotného odvolania matky, ktoré preukázateľne obsahuje účelové a veľmi urážajúce a osočujúce klamstvá ako otec pochopil, že matka je práve týmto rodičom, ktorý urgentne potrebuje psychologickú pomoc, pretože jej nezdravé prenášanie vlastnej nenávisť voči nemu na ich dcéry môže spôsobiť také vážne následky v psychickom vývoji detí, čo ich nebude možné v budúcnosti napraviť žiadnym spôsobom, čo si matka evidentne vôbec neuvedomuje. Podľa názoru otca je nutné preveriť aktuálny stav maloletých detí a posúdiť komunikáciu matky s deťmi, tiež, či matka deti na styk s otcom riadne pripravovala a pripravuje, akým spôsobom to robí, pretože je práve úlohou matky snažiť sa o to, aby mali maloleté dcéry možnosť kontaktu s oboma rodičmi. Úlohou matky teda v tomto konkrétnom prípade nie je informovať maloleté deti o jej negatívnom vzťahu k otcovi. Vo veci samej bude nevyhnutné nariadiť znalecké dokazovanie za účelom zistenia aktuálneho psychického stavu maloletých detí, taktiež za účelom preverenia rodičovských zručností nielen otca ale aj matky, ako aj nariadiť znalecké dokazovanie za účelom objasnenia skutočného stavu veci a k tomu, či nedochádza zo strany matky k ovplyvňovaniu názorov maloletých detí na adresu otca. Súčasťou podania otca je aj jeho samostatná písomná reakcia na odvolanie matky zo dňa 16.07.2024. Otec preto navrhol, aby odvolací súd odvolaniu matky nevyhovel.

7. Otec detí prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 23.07.2024 k vyjadreniu kolízneho opatrovníka súhlasil s jeho vyjadrením vo vzťahu k odvolaniu matky a proti tomuto nemal žiadne námietky. Pokiaľ ide o vyjadrenie kolízneho opatrovníka k jeho odvolaniu uviedol, že predovšetkým tento vôbec neporozumel jeho odvolaniu, pretože on nenavrhuje zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie v tom smere, že časť stretávania navrhuje v priestoroch CDR, to si len kolízny opatrovník zle preštudoval jeho odvolanie, pretože navrhuje len preberanie a následné odovzdávanie detí v CDR, čo je podstatný rozdiel, ktorý si kolízny opatrovník vôbec neuvedomil. Ďalej uviedol, že tvrdenia kolízneho opatrovníka o tom, že CDR nie je miestom odovzdávania detí, že na to nemá CDR program a pod., otec považuje len za nenáležité a subjektívne tvrdenia konkrétneho pracovníka ÚPSVaR I., ktorý pravdepodobne nemá s tým pracovné skúsenosti, na rozdiel od jeho skúsenejších kolegov na tomto úrade a rovnakom oddelení, ktorý CDR ako miesto odovzdávania a preberania dieťaťa nielenže podporujú, ale aj sami navrhujú. Z doterajšieho správania sa matky je podľa otca plne osvedčené, že táto nie je schopná maloleté deti na styk s ním ako otcom pripraviť a tieto mu v mieste bydliska riadne odovzdať, a preto jeho návrh na preberanie detí v Centre pre deti a rodiny H. je plne dôvodný. Samotný kolízny opatrovník mu poradil, aby na súde podal proti matke návrh na výkon rozhodnutia, čo aj urobil, ale jeho situáciu to žiadnym spôsobom nezlepšilo, a preto by mal aj kolízny opatrovník, ktorý má v konaní hájiť najlepší záujem maloletých detí, mať záujem na tom, aby sa jeho styk s deťmi realizoval, čo sa už viac ako dva mesiace nedeje. Napriek tomu, že kolízneho opatrovníka o vzniknutej situácii riadne a pravidelne informuje, tento je podľa názoru otca vo veci pasívny a nečinný, čoho prejavom je aj jeho neadekvátne vyjadrenie k odvolaniu, z ktorého je zrejme, že sa v podstate s ním ani riadne neoboznámil.

8. Otec detí prostredníctvom splnomocneného zástupcu vo vyjadrení zo dňa 23.07.2024 k vyjadreniu matky zo dňa 12.07.2024 (súčasťou bol aj návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní o uloženie informačnej povinnosti a umožnenie kontaktu prostredníctvom videohovorov o ktorom bude rozhodnuté samostatným uznesením krajského súdu – poznámka odvolacieho súdu) uviedol, že sa s týmto absolútne nestotožňuje, jej vyjadrenia v ňom uvedené sú hrubo nepravdivé, účelové, tendenčné a až nemiestne. Matka vo vyjadrení síce deklaruje, že nie je želaním žiadnej zo zúčastnených strán úplná blokácia detí proti osobe otca, avšak svojim správaním tak dokazuje, že jej ide presne o tento stav, účelovo poukazuje na ich komunikáciu ako rodičov pred nariadením predmetného neodkladného opatrenia, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 17.06.2024. Od vykonateľnosti uvedeného neodkladného opatrenia matka urobila všetko preto, aby zmarila čo i len dvojhodinový styk otca s maloletými deťmi. Z doterajšieho správania sa matky je úplne zrejmé, že táto nie je schopná maloleté deti na styk s ním pripraviť a tieto mu v mieste bydliska riadne odovzdať, a preto jeho návrh na preberanie detí v Centre pre deti a rodiny I. - H. je plne dôvodný. Podľa otca matka neuviedla žiadny racionálny argument, prečo by sa tento styk nemal realizovať každý pondelok, stredu a piatok od 16.00 hod. do 18.00 hod. ako to on navrhuje. Žiadna ani dodatočne účelovo vymyslená poobedná krúžková činnosť detí, ktorú matka samozrejme účelovo už bližšie nešpecifikuje, nemôže mať prednosť pred stykom detí s vlastným otcom a sanáciou ich vzájomnej citovej väzby, ktorú sa snaží matka narušiť, a to takým spôsobom, že jeho ako otca od detí úplne odstavili. O správach, ktoré matka predkladá ako správy, ktoré maloleté deti mali údajne písať otcovi, on dôvodne pochybuje, že tieto boli písané ich maloletými dcérami. Namietla ich a je toho názoru, že tieto koncipovala, prípadne aj písala samotná matka. Súčasťou podania je aj samostatné písomné vyjadrenie otca zo dňa 23.07.2024.

9. Prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín, so sídlom Bernoláka 2, 912 50 Trenčín 1 vo vyjadrení zo dňa 05.08.2024 odvolávajúc sa na čl. 3 ods. 1, 2, čl. 29 ods. 1 písm. a/ Dohovoru o právach dieťaťa uviedol, že akýkoľvek úplný zákaz styku maloletého dieťaťa/detí s rodičom je vážny zásah do jeho výkonu rodičovských práv a povinností, ktorý nemôže byť odôvodnený tvrdeniami len na strane matky, ale musí byť podporený či už znaleckými posudkami alebo závermi vykonaného dokazovania orgánov činných v trestnom konaní, ktoré však doposiaľ nie je právoplatne skončené. Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva môže najlepší záujem dieťaťa v závislosti na svojej povahe a závažnosti prevážiť nad záujmom rodiča. Prokurátor zdôraznil, že pri rozhodovaní o výchove maloletého dieťaťa/detí rodičov, ktorí spolu nežijú, je vždy prvoradý záujem maloletého dieťaťa. Základným predpokladom správneho rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa je, aby si súd obstaral spoľahlivý podklad vykonaním a zhodnotením všetkých relevantných dôkazov na všestranné objasnenie skutočností, ktoré charakterizujú na jednej strane osoby rodičov, na druhej strane osobu dieťaťa/detí. Ustanovenie § 25 ods. 3 Zákona o rodine umožňuje účinne zasiahnuť do vzájomného pomeru rodiča a dieťaťa tým, že súd obmedzí styk dieťaťa s rodičom alebo ho dokonca zakáže. Také zásahy sú možné len vtedy, keď je to potrebné v záujme dieťaťa, teda keď styk ohrozuje jeho fyzické či psychické zdravie, čo sa však musí dostatočne preukázať až po vykonanom dokazovaní. Podľa prokurátora za súčasného stavu je obmedzenie styku otca s maloletými deťmi do doby skončenia konania vo veci samej dôvodné a v záujme detí. Z dostupných dôkazov v spise najmä vyjadrenia kolízneho opatrovníka zo dňa 30.05.2024 totiž vyplýva, že existuje v danom prípade dôvodná obava o zdravý najmä psychický a emocionálny vývin maloletých detí, ktoré sú vystavené nepríjemným situáciám zo strany otca. Z neformálnych rozhovorov maloletých detí je zrejmé, že sa s otcom stretávať nechcú, boja sa a v jeho prítomnosti sa cítia zle, sú pod psychickým tlakom. Súd prvej inštancie preto vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie náležite odôvodnil. Navrhol preto, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie potvrdil.

10. Matka detí prostredníctvom splnomocneného zástupcu v podaní zo dňa 09.08.2024 označenom ako „Vyjadrenie matky k vyjadreniu otca v odvolacom konaní zo dňa 30.07.2024“ v bode I. uviedla autentické vyjadrenie matky maloletých detí. V bode II. poukázala na to, aké je aktuálne pre obe deti škodlivé súčasné správanie a chovanie otca detí na spoločných stretnutiach podľa nariadeného neodkladného opatrenia realizujúce sa každú stredu, ktorý privoláva policajnú hliadku, o čoho obe deti prosili pri osobnom stretnutí v rámci stredy, ako aj maloletá A. cestou SMS správy otcovi a cestou listu, ktorý mu sama napísala a doručila, aby tak nerobil. V súčasnej dobe je na deti vyvíjaný tlak zo strany otca počas styku, ktorý prebieha v stredu, ktorý ich doslovne konfrontuje s obsahom ich listov, ktoré mali byť v utajenom režime určené len súdu a kolíznemu opatrovníkovi (listy otcovi poskytol kolízny opatrovník detí na pôde ÚPSVaR Trenčín, kde mu dovolil do jeho spisu nahliadnuť a listy si prečítať). Takýto postoj či už otca, ako aj hrubé porušenie povinnosti kolízneho opatrovníka v tomto konaní je neprijateľný. Otec nepočúva a nenaslúcha deťom, len ich podľa detí nevhodne konfrontuje s tým, čo a prečo napísali súdu,

vyvracia im ich subjektívne vnímanie udalosti s ním z nedávnej minulosti, snaží sa im vnútiť svoju pravdu, svoje postoje a pred deťmi neustále obviňuje matku detí zo vzniknutej situácie, údajného spísknutia proti nemu, dlhodobu naplánovanú pomstu matky a pod. Otec detí týmto aktuálnym správaním stavia svoje deti do konfliktu záujmov, konfliktu lojality. V ďalšom matka predložila ako dôkaz SMS komunikáciu otca a maloletej A. a list maloletej A. adresovaný a doručený otcovi v júli 2024. Ďalej ilustračnými správami od F. K. L. (partnerky otca) poukázala na to, že aj partnerka otca, ktorá s ním žila v spoločnej domácnosti, vnímala otcovu násilnú, agresívnu povahu voči deťom a manipulátorské sklony a mala sama potrebu maloletej deti pred otcom chrániť a opisuje totožné situácie, aké popísali deti v listoch a maloletá A. dokonca v liste samotnému otcovi. Rovnako matka poukazuje na skutočné dôvody spísania čestného vyhlásenia F. K. L. pre súd zo dňa 30.05.2024. Zároveň poukázala na to, že aktuálne stretávanie detí s otcom každú stredu od 16.00 hod. do 18.00 hod. sa realizujú, avšak deťom aktuálne tieto stretnutia viac škodia vzhľadom na vyššie uvedené skutkové dôvody najmä správanie sa otca na nich akoby prinášali nejaký záujem detí v otázke kontaktu detí s ich otcom.

11. Matka detí v podaní zo dňa 18.08.2024 označenom ako I. Vyjadrenie matky k návrhu otca na nariadenie neodkladných opatrení v odvolacom konaní a II. Vyjadrenie matky k vyjadreniu otca k podaniu kolízneho opatrovníka v odvolacom konaní a to v rámci bodu I. žiadala, aby súd zamietol návrh otca na miesto preberania a odovzdávania detí na styk v CDR I. - H. v pondelok stredu a piatok vždy od 16.00 hod. 18.00 hod. Uviedla, že otec vo svojom návrhu na zmenu preberania miesta nejakým spôsobom relevantne neodôvodnil, prečo predmetnú zmenu miesta odovzdávania detí žiada. Neodkladné opatrenie o súčasnej úprave styku sa realizuje a teda nie je daný dôvod naliehavosti ani neodkladnosti. Samotná skutočnosť, že otcovi sa nepáči, že deti chcú pri stretnutiach s otcom napr. ostať na dvore svojho bydliska a odmietajú s otcom ísť na ním vybrané miesta alebo aktivity, samo o sebe nezakladá potrebu zmeny miesta odovzdávania. Je nutné prihliadnuť na to, aké dôvody majú deti na takýto prístup, t.j. miesto kde sa cítia bezpečne. Pokiaľ otec navrhuje rozšírenie styku oproti rozsahu v napadnutom neodkladnom opatrení o každý pondelok a piatok od 16.00 hod. do 18.00 hod. žiadala, aby odvolací súd predmetné rovnako zamietol. V rámci školského roka sa jedná o čas prípravy na vyučovanie a záujmovej mimoškolskej aktivity, ktoré nemajú prednosť pred stykom detí s otcom ale zo strany detí je to potrebné, vítané a žiadané. Podľa matky nemožno súdnym direktívnym spôsobom nútiť každý druhý deň sa neodkladným opatrením stretávať s otcom, najmä ak pretrvávajú súčasné pocity a v živej pamäti majú skúsenosti z nedávnej minulosti, ktoré obe popísali v listoch adresovaných súdu. Najmä potom ako otec absolútne nevhodným spôsobom konfrontoval obe deti s obsahom ich listov, ktoré má nafotené vo svojom mobilnom telefóne a takto konal na stretnutiach počas styku v strede. Odvolávanie sa otca v jeho podaní pre súd v tom smere, že kolízny opatrovník nielenže podporuje, ale aj sám navrhuje preberanie detí v CDR nemožno považovať v tomto konaní za hodné nasledovania ani porovnávať s predmetným prípadom. Nie je namieste porovnávanie iných súdnych mimosporových konaní s predmetným konaním, nakoľko otcom predložená príloha k jeho podaniu z iného súdneho konania, t.j. postup nie je ani judikátom, jedná sa o individuálne a skôr ojedinelé rozhodnutie a navyše bez poznania konkrétnosti daného prípadu. Napokon matka uviedla, že aktuálne napomáha napraviť vedomý alebo nevedomý prístup a konanie otca napr. realizovaním stretnutia na Mestskej plavárni v I. v stredu od 16.00 do 18.00 hod. na odporúčenie CDR I. t.j. styk na neutrálnom mieste kde deti išli v jej sprievode, jej manžela, brata a trávili čas s otcom, prišla aj priateľka súčasná alebo bývalá otca F. K. L. so svojimi deťmi. V bode II. reagovala na návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní týkajúci sa uloženia informačnej povinnosti a umožnenie kontaktu prostredníctvom videohovorov.

12. Prokurátor okresnej prokuratúry vo vyjadrení zo dňa 21.08.2024 k výzve súdu na prípadné ďalšie vyjadrenie sa k listinným materiálom zo strany matky poukázal na jeho vyjadrenie už zaslané súdu dňa 05.08.2024.

13. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 2 ods. 1 CMP, § 34 ods. 1 CSP, § 3 ods. 5 písm. a/ CMP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 359 CSP, § 362 CSP, § 7 ods. 1 CMP) proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 2, § 357 písm. d/ CSP) preskúmal uznesenie okresného súdu bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 329 ods. 1, § 385 ods. 1 a contrario CSP) a uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

14. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah odvolania matky a otca, s prihliadnutím na skutočnosti osvedčené obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia,

bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne pokiaľ nariadil neodkladné opatrenie, ktorým obmedzil styk otca s maloletými deťmi a rodičom a maloletým deťom uložil výchovné opatrenie.

15. Podľa čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Práva rodičov možno obmedziť a maloleté deti možno od rodičov odlúčiť proti vôli rodičov len rozhodnutím súdu na základe zákona. Podľa Zákona o rodine a to ust. § 28 ods. 2 rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia, pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa. Podľa § 38 Zákona o rodine k pozastaveniu, obmedzeniu alebo pozbaveniu výkonu rodičovských práv a povinností za života rodičov môže dôjsť iba rozhodnutím súdu. Podľa § 25 ods. 3 Zákona o rodine ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk dieťaťa s rodičom alebo ho zakáže.

16. Účelom výchovných opatrení v zmysle Zákona o rodine je predchádzanie prísnejšiemu zásahu do rodičovských práv a povinností v zmysle § 38 Zákona o rodine s tým, že budú včas odstránené poruchy medzi rodičmi a deťmi a nebude tak musieť dôjsť k obmedzeniu či pozastaveniu rodičovských práv a povinností.

17. Zmyslom právnej úpravy formou neodkladného opatrenia vo veciach starostlivosti o maloleté deti je ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia. Neodkladné opatrenia neprejudikujú práva účastníkov, ani tretích osôb a svoje opodstatnenie strácajú, keď súd poskytne ohrozeným alebo porušeným právam definitívnu ochranu. Nariadenie neodkladného opatrenia predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva, aby nebolo vážnejších pochybností o potrebe dočasnej úpravy. Inštitút neodkladného opatrenia má slúžiť k ochrane práv dieťaťa v situáciách, keď sú tieto zjavne ohrozené a do doby, keď o výchove nebude rozhodnuté podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine. Potreba dočasnej úpravy nemusí vyplývať len z naliehavosti situácie, ale aj z existencie záujmu maloletého dieťaťa na dočasnej úprave pomerov.

18. Dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, musí byť zrejmá z jeho samotného obsahu resp. aj z písomných dôkazov k nemu pripojených, keďže v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa spravidla dokazovanie nevykonáva a vychádza sa len z návrhu na jeho nariadenie v prípade nariadenia neodkladného opatrenia pred začatím konania a v prípade nariadenia neodkladného opatrenia po začatí konania aj z obsahu spisu, teda z dôkazov už vykonávaných. Dokazovanie má v tom prípade charakter tzv. osvedčovania, keď skutočnosti uvedené v návrhu, alebo ktoré sú súdu zrejmé, keď nariaďuje neodkladné opatrenie spĺňajú atribút vysokej miery pravdepodobnosti.

19. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

20. Po preskúmaní odvolacích námietok matky a otca a celého obsahu spisu sa odvolací súd plne stotožnil so záverom prvoinštančného súdu, ktorý vyhodnotil nedôvodnosť návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia zákazom styku otca s maloletými deťmi vzhľadom na nespĺnenie podmienok ako i to, že by to nebolo v záujme detí. S ohľadom na potencionálne ohrozenie práv maloletých detí (z vyjadrení detí vyplýva, že sa v prítomnosti otca cítia zle, pociťujú psychický tlak a nechcú sa s ním stretávať pre nevhodné správanie otca, ktorého a mal dopustiť ako i z opisu situácií uvedených v stanovisku OR PZ I.) rozhodol, že je nevyhnutné obmedziť styk otca s maloletými deťmi. Keďže mal za osvedčené, že maloleté deti počas času tráveného u otca prežívajú negatívne emócie, ktoré sú vyvolané správaním otca pričom je potrebné identifikovanie presného dôvodu tohto stavu a pracovať na jeho odstránení, považoval za potrebné bezodkladne upraviť pomery vydaním výchovného opatrenia v podobe odborného psychologického poradenstva, ktorým by sa zabezpečila práca s rodičmi ale aj s maloletými deťmi. S poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP preto odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia.

21. Matka detí sa v odvolaní domáhala zmeny rozhodnutia a nariadenia dočasného zákazu styku otca s maloletými deťmi do rozhodnutia vo veci samej a zrušenia nariadeného výchovného opatrenia. Otec detí v odvolaní namietal nedôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia obmedzením styku. Eventuálne však žiadal o zmenu rozsahu obmedzenia styku a to jeho rozšírením aj o ďalšie dni

umožňujúce mu stretávanie s maloletými deťmi a určením miesta prevzatia a odovzdania detí v CDR I. – H..

22. Odvolací súd zdôrazňuje, že jediným kritériom pre vyslovenie obmedzenia alebo zákazu styku je aktuálna nevyhnutnosť takéhoto opatrenia a záujem maloletého dieťaťa, z ktorého táto nevyhnutnosť vyplýva. Z návrhu matky a pripojených listín vyplýva, že dôvody nariadenia neodkladného opatrenia vyplývajú zo vzťahu medzi otcom a deťmi. Podľa odvolacieho súdu matka svoje tvrdenia o nevhodnom správaní otca k maloletým deťom uvedené v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčila ako vysoko pravdepodobné. Napokon aj otec v SMS z 12.06.2024 pripúšťa nevhodnosť svojho správania, keď uviedol, že si začína uvedomovať, čo robil zle a chcel by na sebe pracovať. Pokiaľ ide o odvolanie matky nebolo rozhodné pre iný záver súdu jej vysvetlenie, že jej aktuálny návrh na nariadenie neodkladného opatrenia (zákaz styku) je iný ako návrh vo veci samej (zmena rozsahu úpravy styku) nakoľko tento už podľa nej predpokladá zmenu v správaní otca po vyhľadání potrebnej odbornej psychologickkej pomoci na strane otca a zmenu jeho prístupu k obom maloletým deťom do budúcnosti. Aj podľa odvolacieho súdu uvedené konanie otca nie je natoľko závažné, že by malo predstavovať nenapraviteľný následok v prípade pokračovania styku otca s maloletými deťmi a teda nevidel dôvod na vyhoviecie návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia zákazom styku otca s maloletými deťmi. K odvolaniu otca je potrebné uviesť, že okresný súd síce konštatoval prebiehajúce trestné konanie voči nemu pre správanie sa k deťom ale zároveň uviedol, že doposiaľ uvedené nie je preukázané nakoľko ešte zo strany orgánu činného v trestnom konaní nie je rozhodnuté. Pri svojom závere o obmedzení styku preto vychádzal z tvrdení matky v návrhu, obsahu listov detí, správy kolízneho opatrovníka a stanoviska polície, ktoré je aj opisom konkrétnych situácií o možnom správaní otca vo vzťahu k deťom. Odvolací súd nepovažoval za rozhodujúcu dobu, ktorá uplynula od doručenia anonymného podania kolíznemu opatrovníkovi a podania jeho podnetu orgánu činnému v trestnom konaní. Je zrejmé, že si tento musel skutočnosti uvádzané v anonymnom podaní vyhodnotiť ohľadom ich uveriteľnosti a k tomu potreboval časový priestor. Zohľadniac preto potrebu udržania vzťahu otca s deťmi bolo odôvodnené pristúpiť k dočasnému obmedzeniu styku otca s maloletými deťmi. Pri rozsahu styku 2 hodiny v stredu v každom kalendárnom týždni okresný súd prihliadol aj na názor maloletých detí v ich listoch, ktoré sú vo veku 13 rokov a 9 rokov. Aj preto odvolací súd za súčasného stavu nevidel dôvod na rozšírenie rozsahu otcom navrhovaným spôsobom a to aj o každý pondelok a piatok v čase od 16.00 hod. do 18.00 hod. Navyiac takýto rozsah by bol pre maloleté deti aj zaťažujúci s ohľadom na plnenie si školských povinností. S vyjadrením kolízneho opatrovníka, že otcom navrhované miesto prevzatia a odovzdania detí v CDR I. - H. nie je vhodné sa stotožnil. Podľa odvolacieho súdu v tomto zariadení sa má uskutočňovať výchovné opatrenie, ktorého realizácia prebieha za iných podmienok. Napokon odvolací súd uvádza, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa spravidla dokazovanie nevykonáva a to v rovnakej forme a rozsahu ako pri rozhodovaní vo veci samej. Súd preto pri ňom nezisťuje všetky skutočnosti, ktoré by musel zisťovať v prípade konečného rozhodnutia vo veci samej. Vzhľadom na to skutočnosťami tvrdenými otcom (nevznesenie obvinenia v trestnom konaní, šetrenie anonymného podnetu, tvrdenie otca o jeho správaní, o manipulatívnom správaní matky, nevhodnosti prostredia matky) a dôkaznými návrhmi (znalecký posudok v trestnom konaní) sa bude okresný súd zaoberať v rámci zisťovania skutkového stavu potrebného pre rozhodnutie o návrhu matky detí na zmenu úpravy styku.

23. Pokiaľ matka v odvolaní namietala nariadenie neodkladného opatrenia týkajúceho sa výchovného opatrenia u CDR I. – H. vzhľadom na duplicitu psychologov v práci (matka spolupracuje so psychologom G. H.) správne kolízny opatrovník poukázal na to, že ide o iný druh práce. Nariadenie neodkladného opatrenia predstavuje prácu s celou rodinou kedy je možné pozorovať a popísať vzájomné interakcie jednotlivých členov rodiny, vyhodnotenie ktorých môže napomôcť obnoveniu vzťahu detí s otcom.

24. Z týchto dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie matky a otca za dôvodné a uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

25. Odvolací súd tiež uvádza, že aktuálnym rozhodnutím sa neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej a ani ho nemôže nijako ovplyvniť. Komplexné posúdenie dôvodnosti návrhu matky bude predmetom konania vo veci samej o zmenu úpravy styku otca s maloletými deťmi, v ktorom sa súd bude zaoberať aj všetkými tvrdeniami účastníkov konania i dôkazmi doteraz produkovanými.

26. Nakoľko v danom prípade nejde o konečné rozhodnutie vo veci, odvolací súd o trovách konania nerozhodoval, keď o trovách celého konania (vrátane odvolacieho) rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 58 CMP).

27. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti) .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).